

FOUNDED 1993

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays.

Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc.

at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашингтоні: (202) 347-UNAW (202) 347-8631 (факс.)

Передплата на рік \$55.00, на півроку \$32.00, на 3 місяці \$17.00.

Для членів УНСоюзу \$30.00 річно. За кожну зміну адреси \$1.00.

Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Комуністи активізувалися

В Україні 1-го травня виявилася незвичайна активність і самовпевненість Комуністичної, Соціалістичної та інших партій, у яких об'єдналися комуністи колишньої КПСС.

Іхня зарозумілість і агресивність зростають кожного разу, як тільки в якійсь країні на терені колишнього СРСР перемагають ліві. Ще виразніше помітна залежність лівих сил в Україні від того, що відбувається в Росії. Цього разу українських лівих підбадьорила перемога комуністів в Естонії та всезростаюча активність їх у Росії. Щоправда, з одного боку ліві України хочуть незалежності від Росії, а з другого боку бояться випустити з рук владу. Щоб утримати панівне становище за собою, вони все ж готові поступитися незалежністю України. Очевидно, не всі комуністи такі продажні і зрадливі, але ліві партії в Україні мають серед своїх членів найбільш росіян, які мешкають в Україні 5—10 років і займають виключно керівні становища. І взагалі, серед членів мінішніх КПУ та СПУ фактично немає колишніх рядових комуністів. То все колишні компартійні номенклатури, які й сьогодні посідають керівні посади в Уряді, радах усіх рівнів, прокуратурі, судах, міністерствах, або є директорами заводів, трастів, банків, радгоспів чи головами колгоспів.

Проте від естонських лівих політичних організацій українські відізняються не лише тим, що вони заповнені переважно росіянами, а ще й тим, що естонські повні рішучості прискорити земельну реформу та удосконалити ринок цінних паперів. Естонські ліві творять коаліцію з партією реформи, до якої входять найкрутіші капіталісти, банкіри, центристи і праві. Вони роблять усе, щоб пришвидшити зміцнення і розквіт своєї держави.

В Україні ситуація інша, саме тому, що там серед лівих багато російських патріотів, а не українських. І хоч в Росії приватизація рушила далеко вперед, та великороси не зацікавлені, щоб вона просувалася в Україні. Навпаки, вони гальмують приватизацію землі в Україні, щоб зовсім її ослабити і довести народ до бідняцтва на межі революції. Таким чином вони прагнуть поставити Україну на коліна, щоб потім "вратувати" її, прийнявши до нового союзу і зберігши імперію.

Було б помилково вважати, що ці російські патріоти діють лише з власної волі та ініціативи і що цими процесами не керує Москва. Доказом цього є останні події в Росії у заяві міністра закордонних справ Юрій Андрєєв Козирєва, який сказав, що Росія готова зброєю захищати російськомовне населення на територіях інших держав. Цю агресивність поводить Кремль, то самовпевненішими стають ліві в Україні. Вони продемонстрували це 1-го травня і готуються це більше показати свою силу 9-го травня, у день святкування 50-річчя перемоги в Другій світовій війні.

Автори книжок і видавництва, які бажають, щоб про їхні книжкові видання були в щоденнику поміщені бібліографічні нотатки, вістки й огляди, повинні прислати до редакції "Свободи" разом з двома примірниками даного твору також і адресу, де жати публікація можна набути, та її шіну.

Дописи з життя громад, установ, організацій, інститутів чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листа паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (декотрому це вимого як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було до поправки речення, який заде потреба). Дописи слід надсилати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Промислу дописувачів подавати імена і прізвища у своїх матеріалах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському. — Редакція.

С й інший приклад. Прожила коріна українка в Аргентині 40 років, без громадянства, дочекалася звільнення України, продала аргентинську хатину і повернулася в рідне село. Купила хатку, та ніяких прав, ніякого статусу за чотири роки так і не змогла добути. Вона є, і ніби її нема, тому коли цукор чи масло, або хліб продавалися за гроші, але на талони, вона не могла їх придбати, бо ніхто не мав права видати їй талони: вона не існує. Їй треба було на "чорному" ринку купити талон і тільки тоді придбати продукти. Але ці продукти виходили для неї втричі дорожчими. Сьогодні продукти

Заарештовані советськими органами у Празі, він дванадцять з половиною років відбув у сибірських таборках ГУЛагу працюючи у нелюдських умовах на шахтах Ворути. Повернувшись в 1957 р. до дружини і дочки в Прагу, він майже до своїх 80 років працював робітником, бо комуністична держава владала йому пенсії не дала. Та і в тих важких умовах С. Ключурак з допомогою М. Мушинки написав першу частину своїх спогадів "До волі" (до 1919 р.), які у 1979 р. Карпатський Союз в Нью-Йорку видав окремою книжкою. Ця книжка стала для нього фатальною, бо советське КГБ, довідавшись про неї, зробило на його прайз-кі квартири ґрунтовний обшук, в результаті якого в нього забрали рукопис майже готового до друку другого тому спогадів "До волі" (1920—1945) і всі підготовлені матеріали для третього тому (1945—1957). С. Ключуракові погрозили, що коли він не перестане займатися "антисоветською" діяльністю, "помилювання", надане йому советським урядом, буде скасоване і його без суду і слідства відправлять у Сибір відбувати довічний термін заслання. Все це прискорило його смерть в одній з пражських лікарень на порозі 85 років життя.

Життєпис Степана Ключурака, побудований на конкретних фактах, в освітленні М. Мушинки читатися немов захоплюючий детектив. Друга частина його книжки "Лицар волі" (стор. 138-277) містить документи: статті С. Ключурака з редакційних номерів видань, його політичні промови, наукові роботи, рецензії та фрагменти 43 листів до автора з 1967—1978 рр. В кінці подано 57 фотопортретів, в основному фотографій з життя С. Ключурака та його родини, фотопортретів інших редагованих видань та видань про нього.

Найбільше значення книги М. Мушинки "Лицар волі" полягає в її автентичності. Це — не повість, як її названо в редакційному праці, в якій кожне явище задокументоване посланнями на конкретне джерело. Автор, який особисто знав С. Ключурака, на широкому політичному й суспільному образі авторитетного й демократичного діяча За-

Валентина Юрченко

"Я ХОЧУ ГОРИЦІВТОМ ЗАПАЛАТИ..."

II

У збірці "Мені пора" Оляна Рута відмічує на кількох сторінках також свої "Віршення" — мініатюри на 2—3 рядки для дорослих і дітей, наприклад: "Річка" — Велике засідань струмків і крапель; "Море" — Хвилюється море душею, на березі сонні співають. Цікаво, чи є в хвилях дитина, кого ж бо вони кохають?" А для дітей — типові дитячі: "Сонце-золотарик", "Ой, гульвісоко-гульвісо", "Незвичайний слон" та чимало інших.

Збірка "Стежка через життя" — це дальший творчий крок уперед молодого поетеси, хоч тут перевагу відано її прозі. Виразна в цій збірці своєрідність поетичної мови Оляни Руті, "зрілість" тематики її світогляду. Ось у кількох рядках її образ бачення світу:

*Коли в людині СВІТ,
Вона полищить слід.*

*Не розпаче,
Не стане
пустим туманом.
І дураном
її ніколи не споить,
коли в людині — СВІТ.*

Поетеса любить тільки те, що нагадує життя, справжнє й не фальшиве, але в її "життєвій річці" пліве не "пловчих" безжурності, а "колюча, являюча тригера" надзвичайно себе "мандриною лелекою", вона хоче йти "у далеку мандрику" — подати від мертвого міста, де слово зробили послідом, де слово яке не святе". У вірші "Куди" Оляна Рута увиразнює свій творчий і життєвий шлях:

*До себе їди. До себе.
До себе — єдиний шлях.*

*Не губи себе, а шукай.
Не в коштах. У колючих тернах
І не в темні, аномі, світи,
А засяєти в яскравій дні.
Стати нісено, Над нісень.
Безжінена дорога — до себе.*

Ця її дорога до себе — не порушена внутрішня чесність, "Як дивитися — так і бачити, як думати — так і жити". У вірші "До колекції поглядів" поетеса стверджує, що:

*Погляд — як насінинка,
чи молодий пагінчик —
пущає в самісімейсь серце
свій чарівний корінець.*

Любов до театру "вросла в серце" Оляна Руті, як "паросток непоканий". У вірші "Маєстро з оком птаха", з мотом відомого режисера Сергія Параджанова ("Не треба поспішати ставати режисером"), вона бачить його "гірку, розп'яту дорогу", на якій маєстро бачив усе, але йому, "зав'язали крила" і він не міг злетіти на височині свого таланту. Поетеса називає його "дихаєм із скитими крилами", бо "Його подвиг — жити, поклик — творити, а доля була путями". Він

Раїса Руденко

УКРАЇНУ ВРЯТУЄ НАРОД

IV

аж до виходу на пенсію. Вони борються за високі посади, творять закони, вигідні для них самих, розтримують державні гроші, сприяючи кризу владі й економіці, а люди в цей час важко працюють, заповнюючи полиці крамниць і базарів продуктами й товарами, змінюють своє мислення і змінюють на краще саму Україну.

Коли постійно живеш в Україні шість, вісім чи більше місяців, то починаєш гли-

Олександр Кобаса

С. КЛОЧУРАК — ПРЕЗИДЕНТ ГУЦЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ

Микола Мушинка, "Лицар волі". Життя і політично-громадська діяльність Степана Ключурака. Видано на кошти Радської районної ради Народних депутатів, Асоціації українців Словаччини, Наукового товариства ім. Шевченка та Олександр Кобаса. Полічка "Карпатського краю", к. 1-3, Ужгород, 1995. 278 стор.

II

карпаття. Досі там друкувалися книжки лише про комуністів — Борканюка, Сидорюка, Момка, Поника, тощо, що цей заклад знає й розуміє і в українській діаспорі, бо книжка М. Мушинки, крім своїх документальної вартості, є і вагомою зброєю проти політичного русництва, яке нині так швидкоплинне.

Невеличка частина малого тиражу "Лицар волі" все ж таки потрапила і в ЗСА. Цю 278-сторінкову книжку можна замовити, пишучи на адресу: Alexander Kobasa, 632 Chestnut Str., Williamstown, N.J. 08094. Ціна 10 дол. Чистий дохід з продажу книжки буде призначено для її повторного видання. Пожертви на перевидання "Лицар волі" можна слати звичайним чеком на адресу автора: Mykola Mushinka, Dr.Sc., Asociacia ukrainiv Slovakska, Presov, ul. 17 November 1, Slovakia.

Імена жертвовців та їхні внески вкладаються до книжки, щоб бути зазначені в ній.

мріяв померти на Україні, його "великий і другий батьківщині", який він багатораз закликав.

І знову в цій збірці авторка присвячує цикл віршів бабусі й дідусеві ("Бабусю, дідусю"), що "поетили, помандрували" в інший світ, в ануку, "недоконали, недорослилі" і їм дитинство "з собою забрали".

Оляна Рута збагує свою поетичну мову сміливим шуканням колориту в містичних засобах, найтонших відтінків почуттів і переживань. Наприклад, "жменька суму і жалю тутіть крихку... тишу", або "падає небо гора в озеро думок", "моя зореполя, моя зореполя", "у хащах слів чужих". Це щоб назвати лише кілька, бо їх чимало знайдемо й у віршах, поданих тут у тексті.

Проза авторки, "На човні у житті", містить невелику зворушливу кіноповість — "Ромашки, ромашки і мамин голос" — про молодого героя, що захищає Україну й серед жахів війни, в передчутті неминучої смерті, поринає в спомини "музики дитинства", де "мамина голос і її коси, що пахнуть лубистком", і шурхоті забутого степу з його травами, які стали "дивинтаром його дитинства" і життя. Тут є і красні містичні етуди — "Човен" і "У кожного свій обрій". В них бачимо, як за селом, у безкрайному полі квітів, постане друге, як в океані, пліве у човнику своєї уяви до далекого обриву, де "волошкові акварелі" і "хмарово-кучеряве небо", вона купається у високих травах і в житті, сповнена "дитинним блаженством", виявляється у неповторній "внутрішній світ (диль)". Мандрівкою в дитинство є також "Спроба автобіографії", в якій "перші діючі особи": серед них — головний "оберг", забуваючи бабусю, сонечко-дідусю, що промостить класично до серця вичухи й умів "прихистити дитячу душу" і, звичайно, мама і тато та інші члени роду. Тут і світ "живий" іграшок, надзвичайних винаходів, театру, спогад про Великдень і "сонячну паску" та "отару" крашанок, викупання у дитинстві й тополіних бумках. Нестерпим закликає в цій молодій авторки "Спогад у білому човні", коли "бабуся попливала від мене в білому човні, зоставивши саму на острові печалі, де скрізь печку і ліхві вогні і де немає бажаної волі, де вільним птахам крила зав'язали".

Збірку "Стежка через життя" Оляна закінчила прегарним "програмовим" сонетом "Світати":

Я хочу все забути. Все загадати.

Я хочу мрію повернути собі.

А мене я мушу в аистри попрохати,

Хай не спішить цісти. Бо буде осьні.

Не хочу аеорити. Лиш світати.

Не хочу жовтий лист збирати. Досить.

Я хочу соривати запалати,

А потім — засорити у роси.

Та що для мене той вогонь,

Немов хлопчисько-вітроном

Хто від мене, той нал чарований?

Я знаю, цей вогонь — життя,

Гарячий шлях без вороття.

Непідлий, невідмінний.

Побажаймо ж молодій талановитій поетесі й далі не пригадувати "вогню життя" в її багатонадійному "світланку" поетичної творчості у її певно прямих та "стежках" на "велику дорогу" української літератури, звільненої від пут.

Богдан Кутний

Присадаймо нашу молодість

"Goodbye is not forever", by Amy George with All Janssen. Harvest House Publishers, Eugene, Oregon 97402.

Прочитавши заголовочні цієї книжки ("Прощання ніколи не є назавжди"), ніхто б навіть не догадався, що вона має так багато спільного з Україною і українцями. Хочу коротко розповісти, як я дійшов до цього і як книжка потрапила в мої руки.

Перебуваючи в гостях у свого сина в Менсї, Теннессі, одного дня я пішов з дружиною на замігання з кошівки, в яких брав участь наш вук, а син є опікуном спортивного дружини. Під час перерви між заміганнями до нас підійшла незнайома жінка, яка називалася Ненсі, і сказала по-англійськи:

— Я знаю, що ваш син — українського походження. Думаю, що ви народилися в Україні.

Ненсі запитала, чи ми читали або чули щось про книжку "Прощання ніколи не є назавжди". Ми відповіли, що, на жаль, ні не чули, ні не читали. Незнайомка коротко розповіла зміст і додала, що у своєму житті такої цікавої книжки не читала. З неї вона багато дізналася про Україну і українців, бо досі нічого не знала про цю країну.

— Я сміялася і плакала... Плакала, бо ніколи не уявляла собі, що такі страждання діляться в Україні, — сказала Ненсі і запитала нас, чи дійсно все це правда, чи лише домисел письменниці.

Ми підтвердили, що такі події відбуваються у великому масштабі і цілком відповідають правді. Прощаючись, Ненсі пообіцяла прислати нам цю книжку. Ми розійшлися, а повернувшись додому, забули про книжку і обіцянку Ненсі. Та ось минуло кілька тижнів, і приходить пакет з допискою від Ненсі, з якої доводьмося, що, крім нас, вона розіслала як різдвяний подарунок по над 20 таких книжок своїм американським приятелям і вже отримала від них листів-подяки.

На другий день в почав читати. Книжка сразу ж, з перших сторінок, полюбила мою цікавість. Вона дійсно має велику вартість для нас, бо поширює інформацію про Україну серед американців, і взагалі, щоб прочитати її, треба пережити ці роки, прочитати книжку, полинути думками в минуле і пригадати своє молодість.

Ярина Зоряна

Шануймо життя

(Жертвам Окслагам)

*Чи кликають на поміч з неба,
Чи проклинають людський рід?*

*Що робити дальше терпіти,
Щоб оздоровити вресь світи?*

*Плечать мам, що їхні діти,
Жертви насильства, неприродних...*

*А скільки матерів на світі
Вбивають в лоні безродних?!*

*Та й етаніація нам видіна,
Ще для "добра" — так нам сказали...*

*Заповідь Божа неопірбана,
Бо ми самі богами стали.*

*Тож не плачмо за Окслагом,
Зробім моральну постанову,
Шануймо життя! Та й у всьому
Плекаймо до думку здорову,*

*Що закон Божий — не обивати,
Віновитись до всіх в осоди,
"Що посієм — то ми ж збирати" —
Держави чи звичайні люди.*

Міннеаполіс, 1995.

Любов Проць

Ранок

*Прокладається люди й дериба,
В серці — мріє, у лісі — зриває,
А на вулицях міста Лева —
Голуби... голуби... голуби...*

*Вже побігла за могом турбота —
Ворожити добро чи біду...
Стежка мамина аж за ворота
Боса обивела — чи не їду.*

*І відкрити серця у квітні,
І відкрити серця у дітей,
І, здається, на білому світі —
Не печаль, ні сліз, ні смертей!*

*Починається день і робота.
В серці світають — нечутні плачі.
...Ще стоїть Бранденбургів ворота
І карони не сплять уночі.*

«Я вірю, що Америка найбільш вигідною є силля і незалежна Україна; тому я вірю, що Америка повинна докласти всіх старань, щоб запевнити, що Україна стане сильнішою і продовжуватиме бути незалежною». Це сказав сен. Мич МекКоннелл, республіканець зі Кентакі, на прийнятті, яке відбулося в його честь в неділю 26-го березня, в Рамада Іни в Іст Гановер, Н. Дж. Він додав: «Україна і Америка повинні виправити сильні, обоюдно стосунки — такі як існують між Америкою і Ізраїлем».

Прийняття, яке складалося з трьох частин, зорганізував ад. ком. «Україні за МекКоннелла в 1996»; до нього входили активісти різних організацій і груп. Програма складалася з

Сен. МекКоннелл (другий справа у першому ряді) з групою учасників.

лейських держав, по поїзду президента Білла Клінтона до Москви у травні, про війну в Чечні і про проросійську політику Уряду ЗСА, на які сенатор відповів: «Я вірю, що Україна повинна бути членом НАТО разом з Польщею, Чехією, Словаччиною і Мадагаскаром. Я уявляю, що поїздка президента Клінтона до Москви є величезною помилкою тому, що Росія є заангажована у відкритій агресії проти Чечні, де вже згинуло 25,000 людей і Росія домагає Іранові ядерно озброюватися». На питання І. Длабюго про найважливіше рішення законотворчої політики ЗСА, сенатор відповів, що за всяку ціну треба запобігти відновленню російської імперії.

Він продовжував розвивати ці відповіді далі: «Якщо президент Клінтон бажав спільно відсвяткувати закінчення Другої світової війни, то він мав би відвідати Україну, Білорусь, які інші країни, а не Росію; треба дати більше допомоги і грошей новоствореним державам (колишнім республікам ССРСР), а не Росії; що Республіканська партія, до якої належить сен. МекКоннелл не варті в політику «Росія перша», що відікла в Конгресі існує республіканська політика, законотворча політика Америки зверне з дороги проросійства; що через агресивність Росії, вся допомога від ЗСА повинна бути припинена аж до того часу, коли Росія припинить свої агресивні і експансіоністські дії; що політика Уряду ЗСА супроти України значно змінилася щойно по виборах 1994 року, під час яких Демократична партія, яка була до того при владі на Капітолію, зазнала поважної поразки; щойно тоді Адміністрація зробила рішення підвищити візиту Президента Кучми до статусу державної, а не ділової, як було плановано раніше.

Сенатор продовжував, що з посту голови підкомісії для законотворчих операцій, яка є частиною Комісії Асигнування фондів, і завданням якої є приділяти гроші спеціально для законодавства, він займає ключову позицію щодо допомоги Україні. Пояснюючи це, він дав нам до розуміння, що нам, українцям, в джаспори і в Україні, повинно дуже залежати на тому, щобати і його колеги

з Республіканської партії адержали більшість і контролю в обох палатах Конгресу і відповіли Біллі Діму.

Після зустрічі з пресою, сен. МекКоннелл зустрівся із десятима із ЗСПонзорів — осіб, які пожертвували по 250 дол. на його виборчу кампанію в 1996 році. Це були: Буртук Ольга, і Іван, Біч Християн і Мірон, Чабан д-р Марія і Богдан, Дячук Уліана і Володимир, Федаш Алла і Орест, Галібай Оксана і Михайло, Гановські Дарія і Євген, Гантворт Лейонс і Джеймс, Голівніські Наталія і Іван, Григорівніч Дарія і Євген, Іванів Таня і Євген, Іванів Михайло, Юрків Зенона і Юрій, Кий Лариса і Мирослав, Кулас Ліза і Юліана, Ластовські Теодозія і Андрій, Лозинські Роскошля і Аскольд, Мадзі Сузанна і Жейон, Могучі Ірена і Володимир, Надзівичі Леонарда і д-р Парло, Палюх Леся і Петро, Панчак Гелена і Іван, Печко-Гевка Ірена, Потененко Лариса і Борис, Рубестайн Дарія і д-р Пітер, Стойко Мирослава і Володимир, Світнічкі Джордж, Тарчанські Оксана і Юрій, Яззин Анарелія і Дмитро, Злочовські Марія і Северин. Тут сенатор сказав коротку промову, в якій пояснив, що гроші, які Америка розподіляє на допомогу країнам — колишнім советським республікам — не можуть бути розподілені чи уживані під диктатом Кремля, а мусять вжити на користь Америки і тих країн, які ці гроші дістають. «Це є наші гроші і наші співвідносини з Україною мають бути вирішені нами і Україною, а не сильними чи горбачовими. Ми повинні розв'язати агенцію Ю Ес Ейд і віддати повну контроль допомоги для інших держав Державному департаменту ЗСА».

Головна частина програми відбулася у великій залі у присутності більш 130 учасників, з горячим і холодним буфетом і напоями. За президіальним столом, крім сенатора, сиділи: Мірон Біч, голова комітету «Україні за МекКоннелла в 1996»; Марк Антоній Даківський, заступник голови комітету; Тамара Галло, вайштонська

яв з іншої сторони і треба звернутися з доруча в політиці супроти Східної і Центральної Європи; що в минулому він хотів дати Україні більше грошей, але демократична більшість голосувала проти цього; через таку політику він не дивується, що українці мають скептичне наставлення до Америки; ствердив, що Україна має небезпечних і недобрих сусідів, які їй не бажать добра. Розповів про свою поїздку до Києва два роки тому. Гратулював присутніх, що вони затримали патріотичний дух відносно України і вміли цей дух передати своїм дітям і внукам, які тепер працюють в Україні в галузях журналістики, професіон, політичних партій, малого підприємництва; гратулював присутнім за те, що вони також є партіями — американцями в цей час, коли багато родичів американців стали циніками, скептиками і не доінують вартості Америки; казав, що помімо того, що перед Україною грядуть важкі дні, ми можемо бути певні, що йде до кращого.

Під час промови сенатора присутні кількакратно йому віддавали честь стоячи мовчанням, а на кінець заспівали йому многолітствіє. І. Буртук відмітив присутність на залі мера міста Іст Гановер, Роберта Стайгемара, підкував сенаторів, спонзорів, членів комітету і всіх присутніх. Зустріч закінчено відпіванням українського національного гімну.

Імпреза, яка складалася з прийняття і збірки фондів на перевибори сен. МекКоннелла — для сенатора збіркою понад 12,000 дол. — організовано на швидко руку, але дуже вдало. Це можна завдячувати голові М. Бічові і активістам з Нью Джерсі, які ахотили в комітеті М. Бічові, голова, Марк Антоній Даківський — заступник голови, Осип Труш — секретар, Ярослав Івахів — касир; члени: І. Буртук, О. Федаш, М. Галібай, Осип Лідус, Джеррі Кузачак, Б. Гельманська, П. Палюх, С. Палідович, Андрій Шевченко, К. Ванно і Стефан Велгаш. Почесними членами комітету були: Уліана Дячук, Аскольд Даківський, Т. Галло і Є. Іванів.

Мірон Біч подякував усім, хто причинився до успіху прийняття і збірки фондів і захоочував громадин продовжувати підтримувати сен. МекКоннелла у формі листів подяки.

Божена Ольшанська

ШАНОВНІ БАТЬКИ! ДБАЙТЕ, ЩОБ ВАШІ ДІТИ НЕ ЗАБУЛИ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ! ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ ДИТЯЧИЙ ЖУРНАЛ "ВЕСЕЛКА". ВІН ДОПОМОЖЕ ВАМ.

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
UKRAINIAN FREE UNIVERSITY FOUNDATION, INC.
P.O. Box 1028, New York, N.Y. 10276

ВШАНОВУЮЧИ СВІТЛУ ПАМ'ЯТЬ померлих дорогих членів Фундації УВУ, в пам'ять яких зложити спільну жертву: родина, приятелі, друзі на українську науку, степендіат та українські студії в УВУ.

д-р Гаїда Ігор і Рома в св. п. батька Пилипа Гаїди	1,000.00
Завальць Марія, Орест і Дарія Темницькі в св. п. мужа, батька інж. Володимира, брата і сина Романа на Постійний Стипендіальний Фонд в їх імені	500.00
Дарія Кузак в св. п. мужа інж. Дмитра Рудавича Любомира в св. п. брата Ореста Добровольського	500.00
Андрусак Марія в св. п. мужа д-ра Іллі	200.00
Дубик Ольга в св. п. мужа Богдана	200.00
Іванчик Василь і Ірена в св. п. незабутнього сина інж. Романа	200.00
Попіліто Анна з родиною в св. п. Івана Даниловича	200.00
Попіліто Анна з родиною в св. п. мужа д-ра Іллі	200.00
Вертлюх Юлія в св. п. Стефана Крушельницького Терлицької Віктор і Рені в св. п. проф. Михайла Нордовського	100.00
Данилишин Мирослав в св. п. мужа Григорія	100.00
Давид Ольга в св. п. мужа д-ра Романа	100.00
д-р Мицьковський Мирослав в св. п. брата Степана, що відійшов у вічність у Чернівцях 1995 р.	100.00
Пудя Наталія в св. п. мужа Михайла в п'яту річницю відходу у вічність	100.00
Семаншин Марія в св. п. мужа інж. Миколи Ходосовського Нестора в св. п. Марії Ходосовської	100.00
Пола Іліана в св. п. мужа д-ра Михайла в першу річницю відходу у вічність	90.00
Попіліто Анна в п'яту річницю відходу у вічність св. п. мужа Василя	50.00
Старосик Марія в св. п. мужа Осипа	50.00
Степаненко Галина в св. п. мужа О. Миколи	45.00
Рубчак Євгенія в св. п. д-ра Романа Мороза	25.00

БОЖЕСТВЕННІ ЛІТУРГІЇ І ПАНАХИДИ за померлих членів Фундації, та осіб у світу пам'ять, котрі родина чи друзі зложили пожертву на Фундацію УВУ — відраховують кожного року в останню неділю січня в українських церквах у всіх країнах нашого поселення.

ПРОСИМО спідкувати за нашими оглошеними, перед пам'яттю покійних. Нехай ласкавий Господь дасть їм вічний спокой, а світлих пам'ять про них залишиться вічна серед нашої спільноти.

УПРАВА ФУНДАЦІЇ УВУ

СХІДНО-ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ ім. В. ЛІТИНСЬКОГО

з невинним сумтвом співісх, що 1-го травня 1995 р. у Форесті, Конн. відійшов у вічність після дологої важкої недуги на 85-му році життя

бл. п.
ВАСИЛЬ РУДКО
д-р філософії

нар. 17-го лютого 1910 р. у Переловцях в Галичині, філософ, політичний діяч, визначний публіцист, бібліотекар, довголітній член СЕДІ та його управи, виникла особистість українського інтелектуального і політичного життя та моральний авторитет свого та молодшого покоління української інтелігенції.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в четвер 4-го травня 1995 р. в церкві св. Михайла у Нью Гейвен, Конн., а тіліні останки померлого будуть поховані цього ж дня на цвинтарі св. Андрія Первозанного у С. Баянд Брук, Н. Дж. Вічна йому пам'ять!

Рідним покійного висловлюємо глибоке і щире співчуття.

УПРАВА І ЧЛЕНСТВО СЕДІ

УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА СПІЛКА, Рочестер, Н.Й.

повідомляє всіх своїх членів і всю українську громаду, що 21-го квітня 1995 року відійшов у вічність

бл. п.
ВАСИЛЬ ІВАНЦІВ

член основник, довголітній працівник і почесний член кредитівки.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 24-го квітня 1995 року.

Родині і приятелям покійного висловлюємо найглибші співчуття.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ДІМ і 316-ий ВІДДІЛ УНС Рочестер, Н.Й.

повідомляє всю українську громаду, що 21-го квітня 1995 року відійшов у вічність на 93-му році життя

бл. п.
ВАСИЛЬ ІВАНЦІВ

довголітній працівник рочестерської громади.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 24-го квітня в церкві св. Іоасафа. Тіло похоронено на цвинтарі "Holy Sepulchre" в Рочестері, Н. Й.

Родині покійного висловлюємо наше найглибше співчуття.

Українці вітають сен. М. МекКоннелла

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА в АМЕРИЦІ
запрошує членів і українських громадянство

на ДОПОВІДЬ
НОВА КОНФІГУРАЦІЯ ПОЛІТИЧНИХ СИЛ ТА ЇЇ ВПЛИВ НА ЗОВНІШНЮ ПОЛІТИКУ УКРАЇНИ
яку виголосить

ОЛЕКСІЙ В. ГАРАНЬ

Національний Університет Києво-Могилянської Академії,
доцент кафедри політології, кандидат історичних наук і старший науковий співробітник

що відбудеться

в суботу 13-го травня 1995 р. о год. 5-й веч.

в домі НТШ при 63 Четвертій Авеню

між 9 і 10 вулицями в Нью Йорку

УПРАВА НТШ

ТАНЦЮВАЛЬНІ ТАБОРИ

РОМИ ПРИЙМИ БОГАЧЕВСЬКОЇ
ВЕРХОВИНА ГЛЕН СПЕЙ, Н.Й.

МАЙСТЕРНЯ НАРОДНОГО ТАНЦЮ

для завантажених танцюристів
від 16-го року життя вгору

25-го червня — 15-го липня

ТАБІР ДЛЯ МОЛОДІ від 8-го — 16-го року життя.

Початковий і середній рівень

23-го липня — 5-го серпня.

В програмі українські народні танці, характерні та балет.

Зголошення та інформація:

ROMA PRYMA BOGACHEVSKY

523E, 14 St. Apt. 3B

New York, N.Y. 10009

(212) 677-7187

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК

у ЗСА

запрошує громадянство

на ДОПОВІДЬ

яку виголосить

д-р ГАЛИНА СІВАЧЕНКО

науковий співробітник Інституту Літератури

ім. Т. Шевченка при Академії Наук України

Тема доповіді:

"СОЛЯШНА МАШИНА"

ВИННИЧЕНКА — АНТИУТОPIЯ

XX СТОЛІТТЯ

Доповідь відбудеться в

неділю 7-го травня 1995 року

о год. 2-й по пол.

в будинку Академії:

206 W. 100th Street New York, N.Y. 10025

Tel.: (212) 222-1866

Шановні члени Філії

Української Федеральної Кооперативної

Каси Самопоміч в Джерсі Ситі!

З приємністю повідомляємо вас, що

в неділю 7-го травня 1995 р.

в приміщенні церковної зали

церкви свв. Петра і Павла

відбудеться

РІЧНА ЗУСТРІЧ

Дирекції Української Федеральної Кооперативної

Каси Самопоміч в Чикаго з

членами Філії в Джерсі Ситі.

В програмі цієї зустрічі:

- річний звіт Дирекції;
- обговорення перспектив діяльності кредитівки в новому році;
- запитання й відповіді.

Початок сходини о год. 12:30 по пол.

(відразу після закінчення Служби Божої).

Адреса української католицької церкви

свв. Петра і Павла:

549 Bergen Avenue, Jersey City, N.J. (intersection

of Bentley Avenue and Bergen Avenue).

Ласкаво запрошуємо всіх членів кредитівки

о. проф. д-р Ігор

Мончак

САМОУПРАВНА

КИЇВСЬКА

ЦЕРКВА

Львів: Монастир Монахів

Студийного Уставу,

видавничий відділ

"Свічадо", 1994. — 172 с.

Ціна \$10.00 + \$2.00 за

пересилку

Замовити можна за

адресою:

СВОБОДА BOOKSTORE

30 Montgomery Street

Jersey City, NJ 07302

Мешканцям Нью Джерсі просимо

дати 6% податку.

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ

дорогого і невіджануваного МУЖА

СЛ. П.

ПЕТРА ТАРНАВСЬКОГО

який упокійся 29-го квітня 1994 р., а його незабутню пам'ять жертву на спільноті установи:

Українська католицька Капелла	
Непорочного Зачаття у Філадельфії, Па.	1,000 дол.
Український Освітньо-Культурний	
Центр, Абінгтон, Па.	1,000
Гарвардський Університет	1,000
Український спортивний осередок	
"Трибуна"	500
Злучений Український Американський	
Допомоговий Комітет (ЗВАДК)	250
На будову української греко-католицької	
капелли в Дрогобичі, Україна	250
На українських Інавділі	250
Разом	4,250

АННА ТАРНАВСЬКА

